

Remissvar

Remiss av Posttjänst för hela slanten SOU 2023:4 (Fi2023/00486)

Datum 3 juni 2023
Dokumentägare Mathias Krümmel
Informationsklass Open

Inledning och sammanfattande slutsatser

PostNord är av Post- och telestyrelsen utsedd att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten i Sverige, vilket innebär att bolaget varje arbetsdag året om samlar in och delar ut post till hushåll, företag och andra organisationer. PostNord är en garant för god samhällsservice och har hitintills utfört uppdraget helt utan kompensation för de kostnader som samhällsuppdraget medför.

Generellt sett anser PostNord att huvudbetänkandet *Posttjänst för hela slanten* (SOU 2023:4), nedan benämnt "Betänkandet", från *Postfinansieringsutredningen*, nedan benämnt "Utredningen", är genomarbetat och kommer att lägga en bra grund för de förändringar i lag och annan reglering som föreslås.

PostNord välkomnar att befodringskravet i postförordningen föreslås utökas till tre dagar från dagens krav om två. Potentiellt sett skulle en sådan förändring leda till att samhällsuppdraget kan utföras till betydligt lägre kostnader och koldioxidutsläpp jämfört med vad som är möjligt inom ramen för nuvarande reglering.

Tyvärr kommer det höga kravet om 95 procent att leda till att en väsentlig del av dessa möjliga förbättringar går om intet eftersom extra och kostsamma kvalitetshöjande åtgärder kommer att krävas. PostNord förordar därför i första hand att 85 procent av breven ska vara utdelade senast tre arbetsdagar efter inlämning. I andra hand förordar PostNord att tillhandahållaren ska kunna räkna bort störningar av force majeure-karaktär.

Vidare anser PostNord att fortsatt minskande brevvolymer kommer att leda till att det, inom en inte alltför avlägsen framtid, kommer att bli ekonomiskt ohållbart att

leva upp till postförordningens krav, även med den lättnad i befodringskravet som föreslås i Betänkandet. Den här utvecklingen kan dessutom komma att accelerera kraftigt i det fall en skyldighet att ansluta sig till en digital brevlåda blir verklighet i enlighet med det tilläggsdirektiv som regeringen har gett Utredningen.

PostNord menar att det inte är ett effektivt tillhandahållande av statens utredningsresurser att för varje nödvändig justering av framtida kvalitetskrav inrätta en statlig utredning. PostNord framhåller en finsk variant där tillhandahållaren av samhällsupdraget, *Posti*, har ett förhållandevis lågt ställt kvalitetskrav, men som i praktiken erbjuder en posttjänst som, av rent kommersiella skäl, ligger på en mycket högre nivå. På det sättet kan *Posti* successivt anpassa servicenivån efter vad samhället behöver och efterfrågar.

PostNord utför sitt uppdrag enligt sina tillståndsvillkor och övrig reglering. Vilken servicenivå som ska erbjudas landets invånare och företag är till syvende och sist en politisk avvägning. PostNord önskar dock framhålla att en reglering som minskar tillhandahållarens möjligheter att göra nödvändiga anpassningar och rationaliseringar till följd av fallande brevvolymer snabbt kan orsaka väsentliga kostnader för, i förlängningen, staten. PostNord gör bedömningen att det inte är en uppenbart effektiv användning av offentliga resurser att subventionera en servicenivå som överstiger de behov som användarna har betalningsvilja för.

PostNord anser att den samhällsomfattande posttjänsten inte behöver inkludera pakettjänster och förespråkar en modell liknande Finland och Norge, där endast pakettjänster för konsumenter ingår. Genom att ha en begränsad omfattning och att en stor del av paketmarknaden inte omfattas av den samhällsomfattande posttjänsten kan man begränsa regleringens snedvridande effekt. Samtidigt välkomnar PostNord Utredningens bedömning att Post- och telestyrelsen inte bör utse något företag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten på B2X-marknaden.

PostNord välkomnar att Utredningen föreslår en förordning för hur compensation för samhällsupdraget ska hanteras, men anser att den här compensationen ska vara rättighetsbaserad.

Slutligen förordar PostNord att ett beslut om nytt reviderat kvalitetskrav i postförordningen tas i god tid innan ikraftträdande så att inte bolaget riskerar att behöva betala för flygavtal längre tid än nödvändigt.

Förslagen

15.4 Brevdefinitionen bör ändras

Utredningens förslag: Brevdefinitionen ska begränsas till att avse adresserade försändelser med kuvert eller annat omslag, som befordras genom en tjänst avsedd för skriftligt innehåll och som väger högst 2 kg samt vykort och liknande försändelser.

PostNords kommentar

PostNord tillstyrker förslaget. PostNord noterar dock att Utredningen inte har behandlat frågan huruvida förslaget är förenligt med Sveriges skyldigheter enligt Världspostkonventionen. Enligt denna konvention är Sverige (genom PostNord såsom *Designated Operator*) skyldig att tillhandahålla brevtjänst, oavsett innehåll, upp till 2 kg och denna tjänst ska avse (1) brevårsändelser innehållande "documents" (skriftliga meddelande och liknande) och (2) brevårsändelser innehållande "goods" (varor och liknande). Enligt PostNords bedömning bör förslaget vara förenligt med Sveriges skyldigheter enligt Världspostkonventionen eftersom den nya definitionen inte medför ett "förbud" mot att sända varor i brev. PostNords brevtjänster (nationella såväl som internationella) där tjänstevillkoren specificerar att tjänsterna är avsedda för befordran av skriftliga meddelanden kommer oavsett sådan specifikation att kunna användas för befordran av varor.

16.3.8 Befordringstiden för brev bör utökas till tre dagar

Utredningens förslag: Befordringstidskravet enligt 6 § första stycket postförordningen ska ändras till ett krav på utdelning inom tre arbetsdagar.

16.3.9 Kvalitetskravet bör fortsatt vara minst 95 procent

Utredningens förslag: Kvalitetskravet ska vara att minst 95 procent av breven som ska befordras inom tre dagar ska ha delats ut inom angiven tid.

PostNords kommentar

PostNord tillstyrker i huvudsak förslaget om att befordringskravet i postförordningen ska utökas till tre dagar. PostNord avstyrker samtidigt det högt ställda kvalitetskravet om 95 procent till förmån för 85 procent inom tre arbetsdagar och ett kompletterande kvalitetskrav på 97 procent inom fem arbetsdagar (likt det som gäller i Norge). Ett kompletterande högt ställt krav visar att posttjänsten har hög tillförlitlighet. Skulle kvalitetskravet kvarstå på 95 procent kommer en avsevärd andel av de möjliga besparingsvinster som tre dagars befordringstid annars skulle ge gå om intet. I Betänkandet framgår att skillnaden i nettokostnad för att tillhandahålla samhällsuppdraget med 95 procent kvalitetskrav i stället för 90 procent beräknas uppgå till 75 miljoner kronor per år. PostNord beräknar därutöver att i jämförelse med ett kvalitetskrav på 85 procent

blir skillnaden i nettokostnad det dubbla. Nettokostnaden för ett krav på 95 procent i förhållande till 85 procent bedöms således till ungefär 150 miljoner kronor per år.

Om kvalitetskravet i postförordningen skulle förändras till att 85 procent av breven ska befordras inom tre arbetsdagar samt 97 procent inom fem arbetsdagar skulle det innebära att samhällsuppdraget kan genomföras till lägre kostnader och att stora delar av det nuvarande flygnätet skulle kunna avvecklas, med betydande minskningar av klimatpåverkande utsläpp som följd. PostNord gör bedömningen att behovet av förhållandevis snabb befordran av traditionella brev har minskat kraftigt i samhället eftersom den formen av kommunikation i mycket stor utsträckning har övergått till digitala alternativ och den kostnad som det här kvalitetskravet orsakar står därför inte i proportion till den nytta som möjligen skulle tillfalla samhället.

Samtidigt är det värt att påpeka att med Utredningens förslag kommer kvalitetskravet i Sverige fortfarande ligga långt över de som finns i våra nordiska grannländer. PostNord anser att det inte är uppenbart varför kvalitetskravet i Sverige behöver avvika väsentligt från jämförbara länder i vårt närområde. Det finska kravet ligger på 50 procent inom fyra dagar och 97 procent inom fem arbetsdagar medan det norska kravet ligger på 85 procent inom tre dagar och 97 procent inom fem dagar. I praktiken befordrar *Posti*, postoperatören som är utpekad tillhandahållare av den samhällsomfattande posttjänsten i Finland, en betydligt högre andel av breven snabbare än så, av rent kommersiella skäl. *Posti* har därigenom en möjlighet att successivt kunna anpassa brevtjänsten efter samhällets behov och vad marknaden är beredd att betala för, utan att behöva låta det offentliga utredningsväsendet pröva varje liten justering. Postmarknaden i Sverige är konkurrensutsatt och skulle PostNord erbjuda sämre villkor än vad samhället har behov av eller vad marknaden är beredd att betala för, skulle bolaget snabbt förlora marknadsandelar, antingen till andra postoperatörer eller till digitala alternativ. Ett kompletterande kvalitetskrav liknande de som finns i Finland och Norge skulle därför ge PostNord möjligheten att successivt kunna anpassa postservicen efter minskande brevvolymer och därmed även minska behovet av offentlig kompensation för uppdragets tillhandahållande. Att komplettera kvalitetskravet 85 procent inom tre arbetsdagar med ett högt ställt krav på 97 procent inom fem arbetsdagar skulle vara ett tydligt krav på att posttjänsten ska ha hög tillförlitlighet, utan att för den skull vara särskilt kostnadsdrivande.

I andra hand förordar PostNord att tillhandahållaren av den samhällsomfattande posttjänsten ska få räkna bort störningar utanför tillhandahållarens möjlighet att påverka. Incidenter som många gånger ligger utanför PostNords kontroll, i form

av problem med väder, störningar i tågtrafiken eller långtradare som fastnar i köer exempelvis orsakade av trafikolyckor, kan göra att PostNord riskerar att hamna under 95 procent. För att undvika den risken behöver PostNord allokera betydande resurser till extra bemanning, fordon och andra kvalitetshöjande åtgärder, för att hantera en förhållandevis väldigt liten andel av de totala brevvolymererna. PostNord anser att dessa samhällsekonomiska kostnader för en väldigt liten andel av de totala brevvolymererna är omotiverade. Det förefaller även märkligt att tillhandahållaren av samhällsuppdraget ska behöva ta höjd för och finansiera en beredskap för att hantera händelser som är av force majeure-karaktär. PostNord vill i sammanhanget hänvisa till att norska *Samferdselsdepartementet* förefaller fästa vikt vid detta eftersom norska posten i sin motsvarighet till tillståndsvillkor ska redovisa hur stor andel av breven som är försenade och orsaken till dessa förseningar. I det fall regeringen beslutar i enlighet med Utredningens förslag till nytt kvalitetskrav förordar PostNord att tillhandahållaren av den samhällsomfattande posttjänsten ska kunna räkna bort den andel av brev som blir försenad av skäl som ligger utanför tillhandahållarens kontroll, såsom trafikstörningar i alla trafikslag, onormala väderförhållanden och liknande externa påverkansfaktorer.

16.8 Placering av expeditions- och inlämningsställen

Utredningens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om på vilket sätt kraven på placering av expeditions- och inlämningsställen i den samhällsomfattande posttjänsten ska fullgöras.

PostNords kommentar

PostNord vill framhäva att i det fall Utredningens förslag leder till juridiskt bindande föreskrifter som mer i detalj ska reglera postlagens formulering om att expeditions- och inlämningsställena ska ligga så tätt att användarnas behov beaktas, kan det leda till en reglering som är kostnadsdrivande för tillhandahållaren. PostNord kommer i så fall att behöva ta hänsyn till detta i de nettokostnadsberäkningar som ska ligga till grund för ansökan om kompensatoriskt statsstöd.

Sedan över 20 års tid har PostNord i huvudsak anlitat utomstående näringsidkare som paketombud. Det har varit ett upplägg som har varit betydligt mer kostnadseffektivt än att själv driva ett expeditionsställe samtidigt som mottagarna har fått både bättre tillgänglighet och öppettider. En reglering, som av allt att döma blir mindre flexibel, riskerar att leda till problem i de fall där lämpliga externa samarbetspartners saknas i ett område eller om den externa aktören av olika skäl avslutar sitt ombudskap. En tvingande reglering skulle i värsta fall

tvinga PostNord till att driva expeditionsställen i egen regi, med de kostnader ett sådant upplägg skulle medföra för PostNord och, i förlängningen, därmed staten.

17 Förslag på omfattning och konkreta tjänster i den samhällsomfattande posttjänsten

Utredningens förslag: Den samhällsomfattande posttjänsten ska fortsätta att ha den nuvarande omfattningen. Postförordningens krav att det i den samhällsomfattande posttjänsten ska tillhandahållas en brevtjänst med tvådagarsbefordran ska ändras till ett krav på en brevtjänst med tre dagars befordringstid. Kvalitetskravet ska fortsatt vara att 95 procent av de berörda breven ska ha delats ut i tid.

PostNords kommentar

PostNord anser att den samhällsomfattande posttjänsten när det gäller paket är onödigt omfattande och förordar i stället en variant likt den i Finland och i Norge där endast pakettjänster riktade till konsumenter ingår. Med erfarenheter från Posten Norge och Posti konstateras i Utredningen att när en grundläggande servicenivå för den samhällsomfattande posttjänsten inom C2X-marknaden är fastställd kommer en ekonomisk rationell aktör att erbjuda också andra tjänster för att nå bästa möjliga lönsamhet. PostNord delar denna bedömning och finner således inget behov att hela paketmarknaden ska omfattas av den samhällsomfattande posttjänsten.

Tillväxten på paketmarknaden är stor och har varit så under en längre period. Det finns ett antal företag verksamma på marknaden och med god konkurrens i landets samtliga kommuner. Det finns inget som tyder på att den här utvecklingen skulle förändras negativt på något väsentligt sätt under överskådlig tid. Med en snäv avgränsning och en stor andel av paketmarknaden utanför den samhällsomfattande posttjänsten kan regleringens snedvridande effekt begränsas, vilket kommer att ge konsumenterna fortsatt bra tjänster till låga priser i hela Sverige.

Däremot ser PostNord positivt på Utredningens bedömning att PTS inte bör utse något företag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten på B2X-marknaden.

18.2.2 Nettokostnaden för skyldigheten att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten

I enlighet med rambestämmelserna får ersättningen för tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse innefatta en rimlig vinst. Den rimliga vinsten bestäms vanligtvis utifrån bolagets viktade genomsnittliga kapitalkostnad

(*Weighted Average Cost of Capital*, WACC) multiplicerad med nettoförändringen i använt kapital vid växlingen från det faktiska till det kontrafaktiska scenariot.

PostNord har till Utredningen hänvisat till ett kommissionsbeslut beträffande ersättning till det belgiska bolaget *bpost* där *Return on Sales* använts för att räkna ut den rimliga vinsten. Utredningen har inte tydliggjort vilken metod som ska användas i syfte att fastställa en rimlig vinst.

18.3.2 Vid vilka förutsättningar bör ersättning lämnas?

Utredningens förslag: Ersättning för tillhandahållande av den samhällsomfattande posttjänsten ska lämnas när skyldigheten att tillhandahålla denna tjänst innebär en nettokostnad och utgör en orimlig ekonomisk belastning.

Skyldigheten att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten ska anses utgöra en orimlig ekonomisk belastning om den innebär en nettokostnad som inte är liten i förhållande till den utsedda tillhandahållarens omsättning inom den samhällsomfattande posttjänsten.

PostNords kommentar

PostNord tillstyrker förslaget.

18.3.3 Nivån på ersättningen

Utredningens förslag: Ersättning för skyldigheten att tillhandahålla hela eller delar av den samhällsomfattande posttjänsten ska motsvara nettokostnaden med avdrag för incitament till kostnadseffektivitet.

Ersättning ska lämnas i den mån som riksdagen anslår medel för ändamålet.

PostNords kommentar

PostNord tillstyrker förslaget om effektivitetsincitament. Under överskådlig tid framöver anser PostNord att principen om att ett visst nominellt schablonavdrag ska göras som incitament till kostnadseffektivitet är rimlig. På längre sikt, i ett läge där brevvolymererna har fallit mycket kraftigt jämfört med dagens nivåer, och där samhällsuppdraget kan tillhandahållas till lägre kostnader eftersom den nödvändiga infrastrukturen har kunnat reduceras kraftigt, skulle ett schablonavdrag på 40 miljoner kronor, som anges i Utredningen, bli orimligt högt. I ett sådan läge förutsätter PostNord att det här beloppet kan revideras.

PostNord avstyrker förslaget att ersättning ska lämnas i den mån som riksdagen anslår medel för ändamålet och förordar att ersättningen ska vara ett rättighetsstöd. Bolag kan inte välja att åläggas skyldigheten att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten; PTS villkorar detta i bolagets tillstånd att bedriva postverksamhet. Om inte ersättningen blir rättighetsbaserad kan

tillhandahållaren av den samhällsomfattande posttjänsten hamna i ett läge där den, enligt tillståndsvillkoren beslutade av PTS, ska få viss ersättning för att tillhandahålla vissa tjänster, men där riksdagen väljer att inte anslå medel. En sådan situation kan dessutom inte garantera att tillhandahållaren av den samhällsomfattande posttjänsten kan utföra samhällsupdraget. PostNord förordar därför att ersättningen ska vara ett rättighetsstöd. Om riksdagen väljer att inte anslå medel måste PTS ges möjlighet att flexibelt anpassa kraven på tillhandahållaren.

PostNord menar vidare att det ska vara tydligt i regleringen för när PTS ska upphandla hela eller delar av den samhällsomfattande posttjänsten eller lämna ersättning till den som utsetts att tillhandahålla hela eller delar av denna. Enligt PostNords uppfattning **ska** en sådan skyldighet för PTS uppstå så fort en nettokostnad uppstår för den samhällsomfattande posttjänsten eller en del av denna. I annat fall skulle PostNord tvingas att utföra tjänster utan någon rätt till kompensation, vilket inte är acceptabelt.

Vidare ska denna ordning, där tillhandahållaren av den samhällsomfattande posttjänsten inte garanteras ersättning på en viss nivå, vara möjlig att föreskriva när den i första hand kommer att tillämpas på ett statligt ägt bolag. PostNord ifrågasätter varför det faktum att PostNord är ett statligt ägt bolag ska frånta bolaget rätten till full ersättning enligt nettokostnadsmetoden.

18.3.5 Finansieringsmodellens utformning

Utredningens förslag:

Det ska införas en stödordning där

- ersättning för tillhandahållandet av den samhällsomfattande posttjänsten lämnas om skyldigheten att tillhandahålla denna innebär en nettokostnad och utgör en orimlig ekonomisk belastning,
- ersättning lämnas i mån av tillgång på medel,
- Post- och telestyrelsen är stödgivande myndighet,
- ansökan ges in senast den 1 september två kalenderår före året som ersättningen avser,
- Post- och telestyrelsen bedömer vilken ersättning som tillhandahållaren ska tillerkännas och tar upp detta belopp i sitt budgetunderlag till regeringen,
- Regeringskansliet, om ersättningen utgör anmälningspliktigt statsstöd i EUF-fördragets mening, anmäler stödet till Europeiska kommissionen,
- Post- och telestyrelsen tillerkänner tillhandahållaren det belopp som anslås i budgeten för uppgiften och betalar ut beloppet, och
- Post- och telestyrelsen året efter det år som ersättning avser kontrollerar att ersättningen inte överstiger nettokostnaden och senast den 1 december återkräver överskjutande del.

PostNords kommentar

PostNord tillstyrker förslaget bortsett från att ersättningen bör vara ett rättighetsstöd i enlighet med resonemanget ovan. Sammantaget anser PostNord att förslaget är en välavvägd kompromiss mellan å ena sidan behovet av långsiktighet för att inte allt för mycket tid och resurser ska behöva komma i fråga för återkommande ansökningar och å andra sidan svårigheten att göra långsiktiga prognoser med tanke på den snabbt fallande brevvolymsutvecklingen.

Vidare anser PostNord att finansieringsmodellen måste kunna ta höjd för kraftiga och oväntade kostnadsökningar som ligger utanför PostNords kontroll och som PostNord därför inte kunnat ta hänsyn till. Skulle exempelvis kraftig inflation eller oväntade skatteförändringar påverka tillhandahållarens kostnader efter inlämnad ansökan förutsätter PostNord att kompensation för sådana faktorer ändå är möjlig.

Såsom Utredningen har konstaterat anser också PostNord att skyldigheten att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten utgör en orimlig ekonomisk börda redan idag och bolaget har därför för avsikt att söka stöd för åren innan 2026. Därav efterfrågar PostNord bestämmelser om hur en sådan stödordning, för åren innan 2026, kan utformas.

PostNord instämmer i Utredningens bedömning att utdelningen av brev inte skulle ske mer effektivt enbart för att någon annan än PostNord fick uppdraget eller på grund av ett eventuellt konkurrenstryck på PostNord som en upphandling av utdelningsmomentet skulle innebära. Vidare är det rimligt att utgå från att det endast är PostNord som skulle ha möjlighet att lämna anbud i det fall den samhällsomfattande posttjänsten vad avser brev skulle upphandlas, varvid eventuella konkurrensfördelar skulle utebli. Regionala upphandlingar är i så fall återstående alternativ. PostNord vill i sammanhanget påpeka att det skulle innebära nackdelar i form av minskade stordriftsfördelar och synergieffekter samt minskade möjligheter för kvalitetsuppföljning med fler inblandade aktörer i produktion. Som Utredningen påpekar tillkommer även väsentliga kostnader i administration av upphandlingen, vilket inte minst erfarenheterna från Finland belyser. I den mån en upphandling av den samhällsomfattande posttjänsten över huvud taget skulle leda till några fördelar för svensk del, anser PostNord att de i vart fall vore blygsamma i förhållande till de nackdelar och risker som en upphandling för med sig. PostNord delar därför Utredningens bedömning att statsstöd som kompensation för nettokostnaden för den samhällsomfattande posttjänsten är att föredra.

19 Ikraftträdande

Utredningens förslag: Ändringarna i postlagen ska träda i kraft den 1 juli 2024. Vid samma tid ska den nya förordningen om statlig ersättning för tillhandahållande av den samhällsomfattande posttjänsten samt förordningsändringarna träda i kraft.

PostNords kommentar

PostNord tillstyrker med ett tillägg. Det förefaller rimligt att lagändringarna skulle kunna träda i kraft den 1 juli 2024 som Utredningen föreslår. För att PostNord ska kunna dra nytta av besparingarna vid den tidpunkten som kommer av en övergång till tre dagars befordringstid behöver dock PostNord säga upp de avtal som företaget har för flygtransporter, avtal med uppsägningstid om sex månader. PostNord förordar därför att beslut om ändring av kvalitetskravet i postförordningen tas i god tid innan ändringen träder i kraft, förslagsvis redan under hösten 2023. En sådan beslutsordning skulle göra det möjligt för PostNord att avveckla väsentliga delar av flygnätet redan till den 1 juli 2024, något som skulle leda till lägre kostnader för samhällsuppdraget och mindre koldioxidutsläpp.

Övriga kommentarer

PostNord delar Utredningens bedömning att brevvolymerarna kommer fortsätta att falla. Det tillägg som regeringen har gett Postfinansieringsutredningen, med innebörden att förutsättningarna för att införa en skyldighet för privatpersoner, enskilda näringsidkare och juridiska personer att ansluta sig till en digital brevlåda ska utredas, kommer, i det fall en sådan skyldighet införs, ytterligare att påskynda denna process. De prognoser och bedömningar som PostNord hitintills har gett till Utredningen kommer i sådant fall snabbt att bli obsoleta. För att samhällsuppdraget ska kunna utföras till rimliga kostnader behöver servicenivåerna anpassas till de behov som finns och till vad marknaden är beredd att betala. PostNord bedömer att det inte är rimligt att det statliga utredningsväsendet ska behöva komma i fråga, med allt vad det innebär i resurs- och tidsåtgång, varje gång som de här kvalitetskraven behöver justeras.

Ånyo förordar PostNord en modell liknande den i Finland, där tillhandahållaren Posti har stora möjligheter att själv anpassa sina tjänster efter vilka behov som samhället efterfrågar. I takt med att samhället går mot en i allt väsentligt obligatorisk digitalisering finns det inga skäl att upprätthålla de kvalitetskrav som föreslås i Betänkandet. En mer flexibel reglering skulle möjliggöra för PostNord att anpassa verksamheten beroende på volymutvecklingen och samhällets behov vilket kommer att reducera behovet av statligt stöd.

Solna, dag som ovan.

Mathias Krümmel

VD PostNord Sverige AB